

Intervju med Ina Christel Johannessen 14. september 2011 på Dansens Hus

- 00:00:30 Født i Drammen i 1959. Vokste opp med gymnastikk og turn. Ble landslagsgymnast i rytmisk sportsgymnastikk, og møtte dansen der. Om naturlig skaperlyst og å jobbe med danseriske komposisjoner og kontaktimprovisasjon på tross av at de var til gymnastikkutøvere. Kom inn som eneste elev på koreografilinjen på Statens Balletthøgskole, gikk tre år alene. Hadde da ingen dansebakgrunn men masse teknikktraining. Bemerkning om hvor mye som har skjedd med nivået siden 80-tallet: Mye mer avansert og "kjempegøy".
- 00:04:20 Planen var å bli tekstilkunstner, søkte på Kunst og Håndverksskolen to ganger, ville bli tekstilingeniør kombinert kreativt med systemer. Om foreldrenes bakgrunn, mamma underviste i gymnastikk, søster har i dag en skole i Drammen. Reaksjoner fra foreldre: Pappa syntes hun skulle finne på noe ordentlig å gjøre, og forventet at hun ville begynne på et "ordentlig" studium etterpå. En fordel i I.C.Js arbeid i dag er at hun er matematisk godt skrudd sammen. Kan skape komplekse komposisjoner og systemer.
- 00:08:49 På koreografilinjen, gjorde all trening og innstudering sammen med dansestudentene og koreograferte i tillegg. Om spranget fra gymnastikk til dansens verden. New York og Martha Graham veldig populært. Beundring for Béjart og Pina Bausch. Etter skolen fikk hun mye jobb med en gang. Gjorde et stykke på tåspiss på Operaen i 1985. Musikken var helt umulig å telle, Operaens orkester ville ikke spille det, fikk hjelp av musikere til å telle stykket.
- 00:15:36 Norske forestillinger - så alt. Dro på studiereise til Stockholm på andre året, i 1983 med tre andre koreografistudenter fra Stockholm. Der var Per Jonsson, et sjokk å møte ham, tok avstand. Han skulle dirigere de andre elevene og lukket øynene mens han dirigerte, for han så koreografien inne i hodet sitt (han så ikke på elevene foran seg). I 1985 gjorde han "Den leende hunnen" på Høvikodden, og det var fantastisk. Traff her Cilla Roos, svensk danser og nå professor i interpretasjon av moderne dans.
- 00:19:30 Hadde Anne Grete Eriksen og Leif Hernes som lærere, utover masse prosjekter og gjestelærere. Fikk alle slags verktøy fra forskjellige genre. Om negativ respons etter endt utdanning, veldig negativ kritikk, mistet motet helt.
- 00:27:00 Om Belgia-bølgen med de store internasjonale festivalene på 80-tallet, mye fysisk teater som ble vist på Black Box Teater. Det performatives innpass i Norge.

- 00:33:45 Hva som preget norsk dans. Det postmodernistiske fragmenterte uttrykk mot slutten av 80-tallet. Jobbet først mye med teater, musikal, musikkteater og egne prosjekter.
- 00:37:50 Brudd med forventninger hos kritikere. Om å bryte med normene. Etter negativ kritikk fulgte periode med tvil, flamenco med Inger Lise Eid og i Spania. Ble ringt opp av Anne Borg som insisterte på at I.C.J. skulle delta i nordisk koreografikonkurranse. Kompaniet "Scirocco" og balletten "Scirocco" med Un-Magritt Nordseth ble skapt. Deretter utvidet versjon "Spor" med Karen Foss, Ingrid Meland, Karene Lyngholm, Øyvind Jørgensen, Terje Tjøme Mossige og Un-Magritt Nordseth, fikk kr 75.000 kr. fra Kulturrådet. Utsolgte hus på Black Box Teater. Negativ kritikk snudde til positiv. "En ny vind i norsk dans", skrev Fredrik Rütter.
- 00:45:50 Om Scirocco, produksjoner og samarbeid med Un-Magritt Nordseth. De lagde "Hunn" og "Hvalfangst" til åpning av Lillehammer OL i 1994. Om å tigge om gratis lokaler. Om å være et kompani, kompanifølelse, forskjellige behov for trening i eget kompani og i Carte Blanche.
- 00:51:30 Om kvalifikasjoner hos dansere før og nå. Om å jobbe med dansere som koreograf. Om forandringer i måten dansere trener på. I dag har nye dansere bedre forhold til egen kropp når de kommer ut fra skolen, finner fortære en retning. Jo bedre dansere er ivaretatt, desto mer vondt har de. Om egne danseres helse. Om Carte Blanches frilansere.
- 00:57:00 Om å livnære seg som koreograf innenfor og utenfor institusjoner. Koreograf på Nationalteatret, Centralteatret, Oslo Nye Teater, for Vaselina Bilopphøggers og Hege Skøyen. Å hanskes med hierarkiene i store scenekunstinstitusjoner.
- 01:00:00 Om flerårig støtte fra Kulturrådet, driftstøtte, at Scirocco ble oppløst da prosjektstøtten ble innført. Om profil, retning i kompaniet, om forholdet til Un-Magritt Nordseth: "Knoll og Tott".
- 01:04:00 Om studiereiser til New York og Wuppertal, Inger Buresunds reaksjon på konseptuell dans, imponert av verk av Pina Bausch, om dansernes stjernestatus, om blick i dansens uttrykk og bli sett som publikum.
- 01:06:50 Om teaterdrift på Scenehuset, diskusjoner med Lise Eger, Kjetil Skøyen, Roy Lie Jonassen. Fant Scenehuset, hadde prøver og spilte der. Åpnet "Slurpen" på Tøyen i 1989, finere enn Scenehuset. Spilte "Stabat Mater" med Un-Magritt Nordseth og "Hunn", signaturverket til Scirocco med to hanhunder på scenen. Om tung og avansert scenografi sammen med Kristin Torp, "Maria, Maria" og filmfotograf, Philip Øgård.

- 01:16:00 Om samarbeid med Ingrid Meland, "Hvalfangst" på Lillehammer under OL, fikk oppdrag av Jessica Ivanson i Carte Blanche 1992, Fredrik Rütter overtok som leder. Gjorde forestilling til Grieg-jubileum i 1993 (også Kjersti Alveberg). Om oppsigelser i Carte Blanche. Vennskap og samarbeid med scenemester Dag Ove Sunde. Om internasjonalt gjennombrudd, invitert til Stockholm til Nordisk Ministerråds kveld i 1992. Dundrende suksess! Ble invitert til koproduksjon og premiere i Stockholm, "Absence de fer" to timers forestilling med fisk og fekte. Å vise seg svak er gjennomgangstema i alt arbeid. Om å bruke blikket som scenisk uttrykk.
- 01:27:15 Om å sloss mot konvensjoner i dans, nedfelt i dansernes praksis. Om samspillet med dansere, overgangen fra å danse selv til å lede andre dansere, bruk av video (kasser med VHS).
- 01:34:00 Hvordan dansere/studenter opplever og beskriver I.C.J. som koreograf/lærer. Om intellektualisering av dansekunsten, inspirasjon fra filosofer som problem i formidling av dans.
- 01:39:00 Om å selge sitt arbeid i form av tekst, men ikke tekst for salgets skyld. Om samarbeid med produsent, Cathe Sjøblom, om forestillinger på nordiske turneer.
- 01:44:30 Om norske forhold, forestillinger blir lest forskjellig i andre land, om norsk misunnelse og skepsis overfor dem som mottar støtte. Om kritikeres forsøk på påvirkning av Kulturrådet.
- 01:49:20 Om smittsomt dårlig selvtillit i dansefeltet, om å bli mer positiv til andres dansekunst med alderen (på bakgrunn av samtale om Carte Blanche som ikke er filmet). Om nøkternt uttrykk i arbeidssituasjonen, lite skryt av danserne. Om sitt beste stykke i 1993 ved siden av arbeid med Dansens År/Dansens Hus.
- 01:54:20 Om forarbeidet til OL-sermoniene med Kjersti Alveberg, men mistet sjansen til å delta. Om forandringer i den aktuelle perioden 1985-1995: Etableringen av Black Box Teater som stor og profesjonell scene ga mer mangfold i forestillinger, fant egen stemme/signatur. Å se og bli sett, å bevege seg for å bevege publikum, er grunntema i arbeidet. Ønsket om at publikum forstår uten at de (be)griper alt, å se uten å se (alt). Mer av alt!, er mottoet.